

Regjeringens Bane og derved forøger den med en Hjerdingvei. Det forekommer mig ikke, at den derved i fjerneste Maade taber Karakteren af at være Forbindelsesbane. Naar der henvises til, at man i saa Tilfælde strengt taget burde have Tilskud fra de paagældende Kjøbstæder, tror jeg rigtignok, at det er en Misforstaaelse af det Moment, som ellers tidt kommer til at spille en Rolle, nemlig den Fordel, som det er for de enkelte Steder, og som gjør, at der maa gives et Tilskud. Jeg kan ikke se, at man med Hensyn til denne Forbindelsesbane, hvad enten man lægger den saa eller saa, kan komme ind paa dette Moment. Saa snart Forholdene stille sig saaledes, at der i Statens Interesse skal anlægges en Bane, er der ikke Plads for det andet Moment. Forholdet er jo det, hvor der skal gives Tilskud, at det gjøres afhængigt af, at saadanne Tilskud gives, om Banen bliver anlagt; men dette ligger ikke for her; Banen vil komme, enten den lægges saa eller saa, og jeg indser ikke — hvad man jo heller ikke vil foreslaa — hvorledes man skulde komme til at paalægge Slagelse og Næstved noget Tilskud. Naar de sige Nei, vil man jo ligesuldt anlægge Banen. Forholdet er her det samme, som saa ofte findes ved Anlæg for Statens Regning, og som ogsaa kan forekomme ved private Anlæg, at det kan blive til Fordel for En eller Anden, der bor i Nærheden. Men af den Grund kan det ikke siges, at Retfærdighed og Billighed taler for, at den som har en saadan tilfældig Fordel skulde give noget Tilskud. Jeg skal derfor anbefale til Thinget denne Del af Flertallets Forslag og dernæst gaa over til at tale om den anden Del, nemlig vort Forslag om at lægge en Sidebane fra et Punkt paa den af Flertallet foreslaaede Forbindelsesbane til Skjelskør. Derved er, som tidligere bemærket, ment fra Dalmoje Kro til Skjelskør. Paa denne Del af sit Forslag lægger Udvalgets Flertal lige saa megen Vægt som paa den Del, der gaar ud paa at give Forbindelsesbanen en anden Retning. Naar man vilde spørge Skjelskør-anerne: Hvad ønske I helst derude, saa vilde de svare: Vi maa helst være fuldstændig fri for Jernbaner, baade for Forbindelsesbane og Sidebane. Skjelskør-anerne ere ret kloge Jøll; de have Die for, at en lille

Kjøbstad ikke altid er vel tjent med at faae en Jernbane, den er bedst tjent med at være foruden Jernbane, at føre sit eget lille fredelige Liv, og at beholde sit Opland for sig selv. Det gælder særligt for Skjelskør, der er en Søljkjøbstad og derved har Forbindelse med Omverdenen. Det forholder sig netop saaledes, at Skjelskør helst vilde være helt fri for enhver Jernbane, og det er ogsaa anerkjendt fra alle Sider. Jeg kan saaledes henvisse til en meget træffende Bemærkning, som findes i Mindretallets Betænkning. Mindretallet siger: „Det er desto værre utvivlsomt, at en Bane fra Slagelse til Næstved i alle Tilfælde vil staae Kjøbstaden Skjelskør“, ligesom det et andet Sted siger, at „Skjelskør i intet Tilfælde vil have Gavn af Slagelse—Næstved Banen“. Forholdet er altsaa det, at Skjelskør helst vil være fri for en hvilken som helst Bane. Det kan den imidlertid ikke blive, der skal anlægges en Forbindelsesbane, hvad der konsekvent fører til, at man ikke her kan gjøre det Samme som ved andre Jernbaneanlæg, nemlig lade Banen gjøre en Bøining ned til Kjøbstaden og tage den med. Derved faar man efter Regjeringens Forslag den eiendommelige Situation, som man ellers ikke kjender i vore Jernbaneanlægs Historie, at der bliver anlagt en Jernbane i en Afstand af 5—6 Hjerdingvei fra en Kjøbstad uden at tage denne med. Jeg siger ikke for meget, naar jeg udtaler, at hvis Regjeringens forslaget bliver vedtaget uforandret, vil det være en fuldstændig Ruin for Skjelskør. For et Par Dage siden blev der indleveret til den høitærede Formand og af denne henvist til Udvalget en Skrivelse, som var kommen fra en Del Mænd som Repræsentanter for Befolkningen. Disse have været inde hos Udvalget for nærmere at udvilde de Synspunkter, som ved dette Jernbaneanlæg gjorde sig gjældende for Skjelskør og Omegn. Jeg skal dog bemærke, at en af de Mænd, som hørte til denne Deputation, ikke har været med til at underskrive denne Skrivelse, nemlig Repræsentanten for Julebjerg, hvilket jo er ganske naturligt. I denne Skrivelse siges der om Regjeringens Forslag: Dette vilde vi overhovedet anse for det uheldigste af de fremkomne Forslag, og det tror jeg ogsaa man med Rette kan sige. Naar man nemlig tænker sig en Bane lagt saale-